

Sygn. akt XIX Ga 128/08

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2008 r.

Sąd Okręgowy w Katowicach XIX Wydział Gospodarczy Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Jeziorowska
Sędziowie: SSO Małgorzata Kowalska
SSO Dariusz Chrapoński (spr)

Protokolant: sekr.sądowy Barbara Sojka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2008 r. w Katowicach
sprawy z odwołania RPM Spółki Akcyjnej w Lublińcu

przeciwko Kompanii Węglowej Spółce Akcyjnej w Katowicach

z udziałem KONSORCJUM: Przedsiębiorstwa Robót Inżynierskich
„EKOBUD” Ganczarski, Wianecki, Marzec Spółki Jawnej w Piekarach Śląskich
i Przedsiębiorstwa Budownictwa Inżynierskiego i Mostowego „Energopol”
Spółki Akcyjnej w Katowicach

o udzielenie zamówienia publicznego

na skutek skargi odwołującego RPM Spółki Akcyjnej w Lublińcu

od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej przy Urzędzie Zamówień Publicznych
w Warszawie

z dnia 14 lutego 2008 r. sygn. akt KIO/UZP 73/08

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że nakazuje zamawiającemu powtórzenie czynności badania i oceny ofert ;
2. zasądza od zamawiającego na rzecz skarżącego kwotę 10.217,00 zł (dziesięć tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego.

Na oryginałe właściwe podpisy
ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

Świadectwo

SEKRETARZ

Referent Biżysta

Patrycja Żgot

U Z A S A D N I E N I E

Wyrokiem z dnia 14 lutego 2008 roku Krajowa Izba Odwoławcza (zwaną dalej w tekście KIO) oddaliła odwołania RPM S.A. w Lublińcu (zwaną dalej w tekście wykonawcą) oraz Przedsiębiorstwa Robót Inżynieryjnych „EKOBUD” Janczarski, Wianeczki, Marzec S.J. w Piekarach Śląskich i Przedsiębiorstwa Budownictwa Inżynieryjnego i Mostowego „ENERGOPOL” S.A. w Katowicach (zwanego dalej w tekście Konsorcjum) od oddalenia protestów Kompanii Węglowej S.A. w Katowicach (zwanej dalej w tekście zamawiającym) i rozstrzygnęła o kosztach postępowania odwoławczego.

KIO ustaliła, że zamawiający prowadził postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na ukształtowanie terenu obiektu „Północ” KWK „Jankowie” poprzez podniesienie do rzędnej 330 m. n.p.m. celem uformowania obiektu rekreacyjno-widowkowego z jednoczesnym zabezpieczeniem środowiska przed jego wpływami, a jako kryterium wyboru oferty była najniższa cena. Oferty złożyły cztery podmioty:

- Haller S.A. z ceną 26.527.680 zł;
- Wykonawca z ceną 27.464.640 zł;
- ENERGOPOL-PÓŁUDNIE S.A. i CTL Maczki Bór Sp. z o.o. z ceną 29.168.541,39 zł;
- Konsorcjum z ceną 31.013.255,39 zł.

Wykonawca dokonał czynności wyboru oferty najkorzystniejszej – Haller S.A.

Na to rozstrzygnięcie zarówno wykonawca jak i konsorcjum wzniosło protesty, które przez zamawiającego zostały oddalone.

W związku z tym oba te podmioty wniosły do KIO odwołanie od oddalenia tychże protestów.

Wykonawca zarzucił w odwołaniu, że warunkiem uczestnictwa w przetargu jest spełnienie kryterium doświadczenia zawodowego w robotach będących przedmiotem zamówienia, które zostały określone w pkt X.2. SIWZ, a w jego ocenie wskazane przez Haller S.A. roboty w pkt. 1, 3 i 4 wykazu nie pozwalają na przyjęcie, że zostały spełnione warunki uczestnictwa w postępowaniu. Ponadto w tej ofercie zawarto rażąco niską cenę, gdyż w wycena pozycji „obsługa bocznicy kolejowej i rozładunek wagonów” wynosi 3 gr/tonę, przy czym inni uczestnicy postępowania wskazali cenę w tym zakresie na poziomie 20 i 44 gr/tonę.

Konsorcjum natomiast zarzuciło, że oferta Haller S.A. winna zostać odrzucona ze względu na błąd w obliczeniu ceny ofertowej. W kosztorysie nakładczym dotyczącym budowy przypory (drogi technologicznej) mianowicie podano jedynie nakłady sprzętu (poz. 2), tymczasem w tej ofercie pozycja ta odpowiada poz. 15 i uwzględnia dodatkowo nakłady robocizny, co podwyższało sumarycznie cenę o kwotę 644.976,99 zł netto. Przyjąć więc można, że tenże wykonawca sporządził kosztorys niezgodnie z wymogami SIWZ. W związku z tym oferta ta winna zostać odrzucona przez zamawiającego.

Ponadto zarzucono, że RPM S.A. nie spełniło SIWZ w zakresie pkt X.2.4. – co do kwalifikacji osób wykonywujących zamówienie, z tego względu, że nie zostały wykazane stosownymi dokumentami kwalifikacje osób z uprawnieniami manewrowego.

Zdaniem konsorcjum bezzasadne było również jego wykluczenie z przetargu przez zamawiającego, gdyż spełnił on przesłanki art. 22 ust. 1 pkt 1-3 p.z.p.

Do postępowania odwoławczego w zakresie pierwszego zarzutu podniesionego przez Konsorcjum przyłączył się wykonawca.

KIO stwierdziła na wstępie uzasadnienia wyroku, że nie zachodziła przesłanka unieważnienia z urzędu postępowania, gdyż przyjęto, że żądanie aby przystępujący do przetargu wykonawcy wykazali doświadczenie w wykonywaniu robót budowlanych z wykorzystaniem odpadów górniczych nie jest naruszeniem przepisów p.z.p. Nie stwierdzono również podstaw do unieważnienia przetargu z urzędu na tej podstawie, że zamawiający domagał się wykazania robót wykonanych niezgodnie z treścią przepisów wykonawczych do p.z.p., gdyż uchybienie w tym zakresie nie miało wpływu na treść rozstrzygnięcia.

KIO nie podzieliła natomiast stanowiska wykonawcy, aby oferta Haller S.A. zawierała rażąco niską cenę, gdyż zarzuty wykonawcy odnosiły się jedynie do wyliczenia ceny dla jednej pozycji kosztorysu nakładczego. Tenże kosztorys jednakże miał być sporządzony tylko na potrzeby wyliczenia ceny jednostkowej, która miała być podstawą obliczenia ceny całkowitej oraz rozliczenia przyszłej umowy. Mając na względzie ceny jednostkowe cena zaoferowana przez Haller S.A. wynosi 4,53 zł i nie odbiega rażąco od cen jednostkowych pozostałych ofert, kształtujących się na poziomie od 4,69 do 5,30 zł.

Odnosząc się natomiast do zarzutu, że oferta Haller S.A. nie sporządziła kosztorysu nakładczego zgodnie z wymogami SIWZ, to KIO przyznała ten fakt, z tego względu, że koszty osobowej obsługi bocznic i rozkładu odpadów ujęła w pkt 2 kosztorysu, natomiast pozostałe z tym związane koszty ujęto w odpowiednich pozycjach kosztorysu ofertowego jako materiał, przy czym koszty związane z bieżącym utrzymaniem torów, rampy rozładunkowej oraz przejazdu kolejowego (naprawy, czyszczenie itp.) zostały ujęte w kosztorysach pośrednich. Nie mniej jednak ten błąd ma charakter formalny, a wziąć jedynie należy pod uwagę merytoryczną stronę oferty, tj. jej cenę jednostkową i końcową.

Jeżeli chodzi o spełnienie przez Haller S.A. wymogu pkt X.2 SIWZ to w ocenie KIO zostały spełnione te warunki, a odwołujący się nie przedstawili żadnych dowodów dla wykazania, że przedstawione w zestawieniu robót pozycje nie są zgodne z SIWZ. Ponadto przyjęto, że poprzez budowę rozumieć należy definicję zawartą w art. 3 pkt 5 prawa budowlanego.

W ocenie KIO nie zasługiwało na uwzględnienie odwołanie Konsorcjum w zakresie żądania wykluczenia z postępowania wykonawcy, gdyż dołączył on do swojej oferty oświadczenie o posiadaniu przez osoby wykonywujące przedmiot zamówienia doświadczenia, a nadto wykazał je stosownymi dokumentami na rozprawie.

Co do wykluczenia oferty Konsorcjum to KIO stwierdziła niezaradność odwołania w tym zakresie, gdyż w toku postępowania odwoławczego przyznał on, że nie posiada doświadczenia zawodowego w zakresie robót objętych zamówieniem o wartości przekraczającej 10.000.000 zł.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 191 ust 6 i 7 p.z.p.

W skardze na ten wyrok wykonawca domagał się uwzględnienia odwołania i nakazanie zamawiającemu powtórzenie czynności badania i oceny ofert oraz zasądzenia kosztów postępowania, ewentualnie wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku i unieważnienie postępowania.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono naruszenie art. 24 ust. 1 pkt 10 i art. 24 ust. 2 pkt 3 p.z.p. poprzez wadliwe ustalenie, że oferta Haller S.A. nie podlega wykluczeniu; art. 89 ust. 1 pkt 2, 4, 6 i art. 90 ust. 3 p.z.p. poprzez niezasadne przyjęcie, że w/w oferta nie podlega odrzuceniu i art. 190 ust. 2 w zw. z art. 192 ust. 2 p.z.p. poprzez wadliwe sporządzenie uzasadnienia, które uniemożliwia ustalenie podstaw wydania wyroku.

W uzasadnieniu w szczególności podniesiono odnośnie pierwszego z zarzutów, że w pkt 1 wykazu Haller S.A. zawarł roboty, które nie są obiektami budowlanymi przy użyciu odpadów górniczych, a nadto roboty te

nie zostały jeszcze wykonane, więc nie mogą być uwzględniane dla wykazania doświadczenia zawodowego tego wykonawcy. Roboty wymienione w pkt 3 wykazu nie jest obiektem budowlanym, została wykonana bez pozwolenia na budowę i nie wykorzystywano do niej odpadów górniczych. Co do robót wskazanych w pkt 4 wykazu, to nie stanowią one robót budowlanych, wykonywanych na podstawie pozwolenia na budowę i nie były wykonywane z wykorzystywaniem odpadów górniczych. Skarżący odnośnie tego zarzutu podniósł również, że KIO nie wykazała, które z robót wskazanych w wykazie uznała za spełniające warunki SIWZ.

Oдноśnie drugiego z zarzutów to stwierdzono, że Haller S.A. nie wskazał w jakich pozycjach uwzględnił koszty materiałowe związane z obsługą bocznicy i rozładunkiem wagonów. W ocenie skarżącego wykonawcy cena jednostkowa w wysokości 3 gr/tonę obsługi bocznicy nie pokrywa wszystkich z tym zwianych kosztów i jest rażąco niska w stosunku do innych ofert, przy czym zdaniem skarżącego dla przyjęcia rażąco niskiej ceny liczy się nie tylko cena końcowa, ale także i cena poszczególnych składników oferty. Ponadto skarżący podniósł, że Haller S.A. przy obliczaniu ceny popełnił błąd w jej obliczeniu, a to oznacza, że formularz cenowy jest niezgodny z SIWZ.

Ponadto skarżący wniósł o unieważnienie postępowania z urzędu, na tej podstawie, że zamawiający w pkt X. 2. wprowadził wymóg niezgodny z prawem polegający na możliwości wykazania doświadczenia zawodowego niezakończonymi robotami.

W odpowiedzi na skargę zamawiający wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania.

W jego ocenie Haller S.A. wykazał spełnienie wymogów pkt X.2 SIWZ robotami wymienionymi w pkt 1 i 4 wykazu.

Odnosząc się natomiast do zarzutu, że w/w oferta winna zostać odrzucona, to przy ocenie oferty liczą się tylko: cena jednostkowa i końcowa,

tak że błędy zawarte w kosztorysie Haller S.A. nie mogą rzutować merytorycznie na całość oferty.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie, mimo trafności tylko dwóch jej zarzutów.

Jest rzeczą bezsporną, że przedmiotem zamówienia publicznego było ukształtowanie terenu obiektu „Północ” KWK Jankowice poprzez jego podniesienie do rzędnej 330 m. n.p.m. celem uformowania obiektu rekreacyjno-widowkowego z jednoczesnym zabezpieczeniem środowiska przed jego wpływami – etap II. Jako kryterium oceny oferty przyjęto cenę końcową (pkt XXI SIWZ).

Nie budzi wątpliwości, że oferta złożona przez Haller S.A. błędy w zakresie kosztorysu nakładczego, gdyż nie został on sporządzony zgodnie z SIWZ. Błąd odnosił się do jednej pozycji kosztorysu – obsługi bocznic kolejowej i rozładunku odpadów. Z pisma tej spółki z dnia 29 listopada 2007 roku wynika, że koszty osobowe obsługi bocznic kolejowej i rozładunku odpadów ujęto w pkt 2 kosztorysu, natomiast koszty obsługi bocznic kolejowej i rozładunku odpadów ujęto w odpowiednich pozycjach kosztorysu ofertowego jako materiał, a pozostałe koszty związane z bieżącym utrzymaniem torów, rampy rozładunkowej oraz przejazdu kolejowego (naprawy, czyszczenie) ujęto w kosztorysach pośrednich (k. 140-141). Nie jest to więc błąd rachunkowy w rozumieniu art. 89 ust. 1 pkt 6 p.z.p. W istocie bowiem tenże wykonawca wskazał prawidłowo cenę – ale w innych pozycjach kosztorysu. Zasadnie więc KIO przyjęła, że jest to jedynie błąd formalny, który nie może skutkować wykluczeniem Haller S.A. z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Istotna jest bowiem cena końcowa i ta powinna zostać oceniana pod kątem rażąco niskiej ceny w rozumieniu art. 89 ust. 1 pkt 4 p.z.p. Zwrócić należy uwagę, że przepisy

p.z.p. nie określają definicji pojęcia rażąco niskiej ceny, mimo, że pojęcie to zostało użyte przez ustawodawcę nie tylko w w/w przepisie, ale i w art. 90 p.z.p. Punktem odniesienia do określenia jest przedmiot zamówienia i przyjąć można, że cena rażąco niska, to taka która jest nierealistyczna, niewiarygodna w porównaniu do cen rynkowych podobnych zamówień i ewentualnie innych ofert złożonych w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Ciężar dowodu wykazania, że oferta Haller S.A. zawiera rażąco niską cenę spoczywało na skarżącym wykonawcy (art. 6 k.c.), czemu ten nie sprostał. W swojej bowiem argumentacji skarżący wykonawca ograniczył się jedynie do wskazania błędów formalnych oferty Haller S.A. W ocenie Sądu Okręgowego istotne znaczenie ma jedynie cena końcowa i wynikająca z niej cena jednostkowa. Oferta Haller S.A. określiła tą pierwszą na poziomie 26.527.680 zł, a tą drugą na 4,53 zł, co w zestawieniu z cenami pozostałych oferentów wyznaczonych w granicach od 27.464.640 zł do 31.013.255,39 zł (ceny jednostkowe: od 4,69 zł do 5,30 zł) nie pozwala na ustalenie, że cena ta jest rażąco niska. Nie można czynić natomiast zamawiającemu zarzuty, że wybrał ofertę najtańszą bo ma do tego prawo.

Odnosząc się natomiast do dalszych zarzutów – które zdaniem skarżącego wykonawcy miało skutkować odrzuceniem oferty Haller S.A. to podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, jak i w odpowiedzi zamawiającego na skargę. Elementy kalkulacyjne ceny nie mogą powodować, że oferta jest niezgodna z ustawą, gdyż w tym przypadku zamawiający brał pod uwagę cenę końcową i ceny jednostkowe. Jedną kwestią jest przedstawienie kalkulacji stawki jednostkowej (załącznik nr 9 SIWZ), a odmienną wskazanie ceny jednostkowej i ceny końcowej (załącznik nr 2 SIWZ), która jest podstawą rozliczeń między stronami umowy. Załączenie do oferty kalkulacji stawki jednostkowej służyć miało wykazaniu, że oferowane elementy odpowiadają wymogom określonym w zakresie przedmiotu zamówienia (zał. nr 1 SIWZ). Zawarty w XVI SIWZ wymóg sporządzenia kosztorysu szczegółowego w oparciu o kosztorys nakładczy i kalkulacji stawki jednostkowej miał służyć wskazaniu ceny jednostkowej i końcowej, a co a tym idzie błędy formalne nie mogą wpływać na

merytoryczną ocenę oferty, skoro przedmiotem oceny nie jest sposób kalkulacji, a tylko te dwie wskazane powyżej ceny.

Z powyższych też względów niezasadny jest zarzut skarżącego wykonawcy, że uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia nie wskazuje podstaw wydania wyroku i ogranicza się jedynie do przytoczenia stanowisk stron. Otóż w sposób jednoznaczny i przejrzysty wskazano, dlaczego zarzuty wykonawcy odnoszące się do odrzucenia oferty Haller S.A. nie mogły odnieść skutku i te ustalenia podziela Sąd Okręgowy.

Zasadny jest natomiast pierwszy zarzut zawarty w skardze, a odnoszący się do naruszania przez KIO pkt X.2 SIWZ.

Zgodnie z tym pkt o zamówienie mogli ubiegać się wykonawcy którzy w okresie ostatnich 5 lat przed dniem wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia wykonali lub wykonują roboty budowlane odpowiadające swoim rodzajem przedmiotowi zamówienia, tj. co najmniej 2 roboty budowlane, w tym jedna rozliczono końcowo i co najmniej jedna o wartości przekraczającej 10.000.000 zł w zakresie stanowiącym przedmiot zamówienia tj. budowy obiektów z wykorzystaniem odpadów górniczych.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że powyższy zapis jest sprzeczny z art. 25 p.z.p. i wydanym na podstawie ust. 2 tego przepisu Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 maja 2006 roku w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy, oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane (Dz. U. Nr 87, poz. 605) w zakresie w jakim wykazanie kwalifikacji zawodowych można wykazać robotami w toku, a więc niezrealizowanymi. Zgodnie bowiem z § 1 ust. 2 pkt 1 tego rozporządzenia wykazanie doświadczenie zawodowe można wykazać jedynie wykonanymi robotami budowlanymi. Jest to o tyle oczywiste, że z robót budowlanych w toku nie można wnioskować o doświadczeniu zawodowym wykonawcy, gdyż nie jest wiadomym, czy prace te zostały wykonane prawidłowo i jaką ich ocenę prezentuje inwestor. Od daty wykonanych robót liczą się terminy wynikające z rękojmi oraz ewentualnie terminy gwarancji jakości robót. Powyższa wywody dotyczą także robót

odbieranych częściowo. Zresztą art. 654 k.c. określa zasadę, że roboty odbierane są częściowo, chyba że umowa stanowi inaczej. Nie pozbawia to jednak znaczenia dla odbioru końcowego (art. 647 k.c.), jako terminu, od którego liczyć należy skutki związane z rękojmią (*por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 8 listopada 2007 r., I ACa 46/07, OSAB 2007, nr 3-4, poz. 3*).

Reasumując więc dopiero wykonanie umowy w całości świadczyć może o profesjonalizmie i doświadczeniu zawodowym ubiegającego się o udzielenie zamówienia publicznego.

Z faktu, iż w SIWZ zawarto omówiony powyżej wymóg niezgodny z ustawą , nie można wywodzić jak chce skarżący wykonawca, że omawiane postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego winno zostać unieważnione na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 7 p.z.p. Zgodnie z tym przepisem postępowanie obarczone jest wadą uniemożliwiającą zawarcie ważnej umowy w sprawie zamówienia publicznego. Z kolei podstawy unieważnienia umowy znajdują się w art. 146 ust. 1 p.z.p. W ocenie Sądu Okręgowego naruszenie przepisów p.z.p., o którym mowa pkt 6 tego art., to takie które mogło mieć wpływ na wynik postępowania. Sytuacja ta jednakże nie miała miejsca, gdyż powyższe naruszenie przepisów nie miało wpływu na rozstrzygnięcie, gdyż Haller S.A. wykazał doświadczenie zawodowe jak trzema robotami budowlanymi, do SIWZ wymagał tylko dwóch. Nie wynika to co prawda wprost z uzasadnienia zaskarżonego wyroku, gdyż KIO nie wskazał, które roboty uznano za spełniające wymogi SIWZ, ale wniosek ten pośrednio można wyciągnąć z pisma Haller S.A. z dnia 27 listopada 2007 roku, gdyż nie było ono kwestionowane przez KIO, które uznało ogólnie, że Haller S.A. spełnił wymogi pkt 10.2 SIWZ. Inaczej byłoby w sytuacji, gdyby rozstrzygnięcie postępowania o zamówienie publiczne zostało dokonane w niniejszej sprawie tylko w oparciu o roboty budowlane wymienione w poz. 1 wykazu.

Po drugie w omawianym przepisie mówi się o robotach budowlanych. Interpretacja tego określenia powinna być dokonana w oparciu o ustawę z dnia 7 lipca 1994 roku prawo budowlane (tj. z 2006 roku, Nr 156, poz. 1118

ze zm.). Zgodnie z definicją legalną tego pojęcia zawartą w 3 pkt 7 poprzez roboty budowlane - należy przez to rozumieć budowę, a także prace polegające na przebudowie, montażu, remoncie lub rozbiórce obiektu budowlanego. Definicja budowy wynika z art. 3 pkt 6, przebudowa określona została w art. 3 pkt 7a, a remont w art. 3 pkt 8. Wszystko więc co jest objęte zakresem wynikającym z cytowanych przepisów jest robotą budowlaną w rozumieniu pkt X.2 SIWZ.

Kluczową kwestią dla oceny zasadności skargi jest ocena wykazu wykonanych przez Haller S.A. robót. Ta spółka w wykazie ujęła łącznie aż 11 pozycji (k. 133-134). W odpowiedzi na skierowane przez zamawiającego w trybie art. 26 ust. 4 p.z.p. zapytanie, które z robót wskazanych w wykazie spełniają warunku z pkt X.2 SIWZ tenże wykonawca wskazał, że chodzi o roboty ujęte w poz. 1, 3 i 4 wykazu.

Mając to na względzie podkreślenia wymaga, że roboty budowlane wymienione w pkt 1 nie mogą być uwzględnione - gdyż te roboty do chwili obecnej nie zostały wykonane w całości.

Oznacza to, że przy ocenie kwalifikacji zawodowych Haller S.A. należy uwzględnić jedynie roboty określone w pkt 3 i 4 wykazu. Z tego wykazu, referencji, a także odpowiedzi zamawiającego na skargę wynika, że tylko roboty pod. poz. 4 zostały wykonane przy użyciu odpadów górniczych (nadbudowa przy użyciu skały płonnej). W szczególności z referencji wystawionych w dniu 15 listopada 2006 roku przez Południowy Koncern Węglowy S.A. nie wynika natomiast aby remont i modernizacja osadnika wód dołowych „Biały Brzeg” Zakładu Górniczo-Energetycznego „Sobieski Jaworzno III” (poz. 3 wykazu) była wykonana przy użyciu odpadów górniczych.

Z tych też względów zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala jedynie na przyjęcie, że Haller S.A. spełnił warunki zawarte w pkt X.2 SIWZ tylko w zakresie robót ujętych w poz. 4 wykazu. Czyni to skargę zasadną.

Z tych też przyczyn orzeczono jak na wstępie (art.198 ust. 3 w zw. z art. 194 ust. 2 p.z.p. i art. 98 k.p.n.)

Na oryginalne właściwe podpisy
ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

stwierdzono
SEKRETA

[Handwritten signature]